

MÉCSVILÁG

A SÁROSPATAKI NÉPFŐISKOLA NYÁRI TANFOLYAMÁNAK ALKALMI KIADVÁNYA
XIV. évfolyam 2. szám 2000. július 8.

Mi a fontos?

- Balácsi Károly gondolatainak szerény folytatása -

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne” - az otthon melegére találtunk itt, Sárospatakon. Adatott egy ház, egy darab kenyér, és lelki melegség (hatványozottan!). A parázsból felszikrázó lángot elvisszük magunkkal igazi otthonainkba és „választott” otthonainkba: iskolába, óvodába. Mert számunkra a világ közepe Biharország: Nagyvárad, Margitta, Hegyközcserék, Hegyközújfal, Körösrév... Ott kell nekünk helytállásból vizsgázni!

Mi a fontos? Hogyan és mit tanítson az ezredforduló pedagógusa?

A gyorsuló expanzió, az értékváltás időszakában, amikor még nem tudhatjuk, milyen irányban fog stabilizálódni Erdély magyar társadalma - újra és újra felvetődnek a fenti kérdések!

A Sárospatakon hallottak megerősítették magyarságtudatunkat, de felerősítették kétségeinket, dilemmáinkat is! Megerősítették bennünket abban, hogy pedagógus mivoltunk továbbra is hivatás kell marad-

jon, és ha HIVATÁS, akkor tudnunk kell továbbra is utat jelölni, fontos dolgokat észrevenni és diagnosztizálni. Vállalnunk kell a kockázatot a véleménynyilvánításhoz, vagy ha kell átalakítani kis dolgokat, amelyek a mindennapjainkban óriás lépésnek számítanak!

A nagy dilemma az, hogyan határoljuk be életterünket: bezárkózzon-e a kis magyar anyanyelvű pedagógus, vagy vállalja, hogy iskolájában „szigetet” terem magyarsága számára? Helyt tud állni, hogy az állandó kihívásoknak eleget téve mindig partner tudjon maradni? Megtanulja, hogy éljen az

informatika világában?

Sok megválaszolatlan kérdés... Egy kis megnyugvást az itt töltött hét nyújtott... Házigazdáink megmutatták, hogyan lehet európai színvonalon értelmesen eltölteni a szabadidőt!

Újra felfedeztük a lélek - nép-gyermek közötti kapcsolatot. És a magyarságunkba vetett hitet. Köszönet érte!

Pető Csilla

Kedves Népfőiskolás Barátaim!

Az idő múlását sokféleképpen mérhetjük; a csillagok - köztük a Nap - látszólagos égi járásával, az inga lengésével, a kvarckristály rezgésével, a tanévek egymásutániségével, a tanórára szólító csengő hangjával, a C^{14} -es szénizotóp bomlásával, a kormányok és az évszakok váltakozásával. Akármelyik módját választjuk is az időmérésnek, a megfigyelés alapja minden esetben egy újra meg újra azonosan ismétlődő jelenség, egy-egy kisebb vagy nagyobb jelképes körpálya megtétele.

Jó néhány éve a mi időszámításunk kiindulós és visszatérő pontja július első vasárnapja, amikor évről évre tiszteletünket tesszük méltán ismertté vált, nagy tudású pataki eleink sírjánál, majd visszatérőben bebocsátást nyerünk az Újszászy család jóvoltából Kálmán bácsi vén diófája alá, hogy néhány percre fékezni próbáljuk a világ rohanását, és elmerengjünk azon, miféle csoda ismerői voltak apáink és nagyapáink, amit mi magunk is folyton keresünk, de amivel egyre kevesebben és egyre kevesebbszer találkozunk.

Jóllehet gyönyörű, mégis bolond kicsit ez a világ! Sok-sok példát hozhatnék a szépségére és az örültségére egyaránt. Miközben lassan elkészül az ember géntérképe, és ezzel beláthatatlan lehetőségek nyílnak a betegségek leküzdésére, közben kiirtjuk őserdőinket, és oxigénhiánytól fuldoklik a világ. Mikroszkopikus méretű chipkebe sűrítjük az emberiség által évszázadok alatt felhalmozott tudást, de ihatatlanná szennyezzük folyóvizeinket. Az Internet szupersztrádáján száguldozunk, e-mail-t küldünk a Föld legtávolabbi szegletében élő ismerőseinknek, ugyanakkor nem köszönünk a szomszéd lépcsőházban lakóknak. Vagyonokat költünk kedvenc kutyánk-macskánk tartására, miközben hagyjuk megfagyni, éhen halni hajléktalanná nyomorodott embertársainkat.

Mit tudott Újszászy professzor úr, amit ma hiába keresünk a számítógépes Világhálón? Mi vonzotta időről időre a régi népfőiskolákra a környék egyszerű parasztyerekeit? Miről szóltak nagyapáink meséi, amivel téli estéken hosszú-hosszú órákig lebilincseltek az egybegyűlt szomszédok figyelmét, s amire az Interneten csevegő gyermekeink esetleg unottan legyintenének? Mi tehát a CSODA, ami manapság rejtve marad az emberek nagy többségének szeme elől?

Ugye, mi sejtjük a választ?!

Kedves Barátaim!

Köszönjük meg a lehetőséget az Újszászy családnak, hogy egy év elteltével ismét a híres diófa alatt örülhetünk egymásnak, s miközben koccintunk a jóféle hegyaljai borokkal őseink emlékére és a jelenlévők egészségére, jusson eszünkbe az a szophoklészi gondolat, miszerint: "Sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb..." Az emberben magában rejlik az a csoda, amit meg kell találnunk önmagunkban és embertársainkban. Ezt a csodát ismerték és ismertették meg tanítványaikkal Újszászy Kálmán bácsiék, erről a csodáról szóltak nagyszüleink meséi, ez az a csoda, aminek a múltban is, napjainkban is, és remélhetőleg az időnként beláthatatlannak tűnő jövőben is közösségformáló ereje volt, van és lesz...

Stóka György
egyesületi elnök

Elhangzott a Sárospatakon, 2000. július 2-án, a „nagy diófa” alatt.

SÁROSPATAKI TÜKRÖK (válasz BALÁZSI tanár úr cikkére)

A tűz fényében, amit a hét elején gyújtottunk, elgondolkoztunk azon, hogy mi is a fontos. Mi, akik a tűz körül ülve figyelhettük a történelem csodáit, alakjait, biztos válaszokat kaphattunk kérdéseinkre. S hogy miért? Mert voltak, akik vigyáztak a dolgokat megvilágító tűzre. S ha bonyolultak voltak néha a beszélgetések témái, megtalálhatta mindenki azt, ahonnan tisztán láthatja a tűz fényében kibontakozó mélységeket. A kibontakozott távlatokban mutatták az utat a tűzfelelősök:

Volt valaki, aki véget nem érő kérdéseinkre adott frappáns válaszaival varázsolt mosolyt arcainkra.

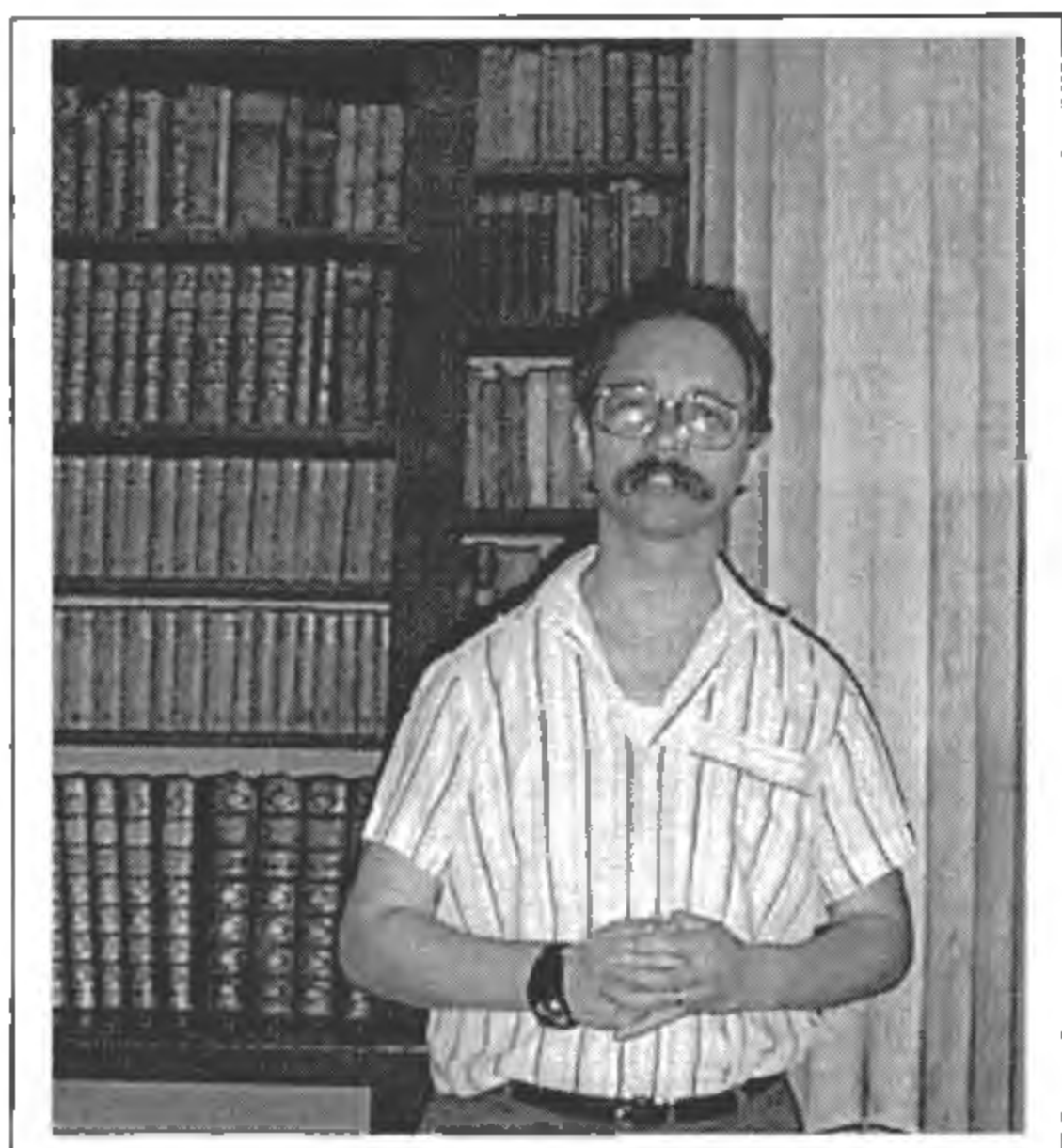
Voltak, akik türelmesen felhívták figyelmünket a pontosság előnyeire és segítettek eligazodni a megelevenített világokban. Voltak olyanok, akik a zene világába kalauzoltak el, megvidámítva a lelkeket.

S volt egy tanár úr, aki igyekezett a dolgok mögé világítani, s a szívvel látni tanított.

A velük eltöltött idő során gazdagabbak lettünk kaptunk valamit, ami nem szerepelt a programban. Sokkal több annál.

Ezzel a rövid írással ezt szeretjük volna megköszönni s elmondani, hogy szerintünk ez az, ami valójában fontos érték.

*Kovács Enikő és Vass Biborka
Erdély*

HATÁR(TALANUL)

Mérföldkövek sokasága, mezsgyék *határvo-nala* és *határok* kesze-kuszasága szövi át mindennapjainkat, életünket.

Ezeket a kifejezéseket általában jelképesen szoktuk értelmezni, de én most a földrajzi, történelmi jelentéskapcsolatukról szeretném megközelíteni a tér, az idő, az ember hármastagolódásában.

1640 Sárospatak - Lorántffy Zsuzsanna - Várad

1796 Sárospatak - Csokonai Vitéz Mihály - Hegyközkovácsi -

Hegyközkovácsi, ez a bihari falucska volt Csokonainak az első szolgálati helye. Egy máig élő szólásmondás fennmaradása is az ő nevéhez fűződik. Amikor Biharon megállt és a falut kereste, így érdeklődött: „Bácsi, mesz-sze van Kovácsi?”

1674. aug. 24-én a kurucok Csatárban tartott gyűlésükön határozzák el, hogy Wesselényi Pál legyen az összes bujdosók fővezére.

1687 Sárospatak - Wesselényi - Hegyközcsatár

1700. Iskolaszervezés

Hegyközpályiban 1700-ban református vegyes iskola létesült.

1759 Érsemjén (Bihar megye) - Kazinczy Ferenc - Széphalom

S ha Kazinczyt említem, hadd idézzem a néhány éve elhunyt Margittán született, nagyváradi költő Horváth Imre néhány sorát Kazinczy című költeményéből.

„Ha kedved szóra hangol
nyelvünkön, szólj magadról
Nagy dolgot bízik én rád:
az anyanyelv a vénád,
ő hordja szét a véred
a Föld minden köréhez
s ő hozza megtisztítva
saját körödhöz vissza...”

1845. Sárospatak - Széchenyi István - Várad

1845-ben Széchenyi István megalakítja a Kőrösök völgyében is az ármentesítő társulatot, a „Kőrös szabályozási társulat” néven.

1849. Arad - Kazinczy Lajos - Széphalom

1996. Sárospatak - Népfőiskola -
Hegyközújlak

1996-ban Hegyközújlakon éled újjá a népfőiskolai mozgalom először a Partiumban.

2000. Nagyvárad - Népfőiskola - Sárospatak

2000. július első napjaiban „a nemzet nap-számosainak” egy lelkes csoportja elindul Nagyváradról és a környékbeli településekről: Margittáról, Révről, Hegyközújlakról, hogy eljusson a határon túlra, de mégis haza, és megálljon egy mérföldkőnél, amelynek tövében egy nagy múltú történelem- és irodalomformáló város található.

Ebben a városban gyűltünk össze magyarok a szélrózsa minden irányából, határon túlról és innen.

Hiszem, hogy akik magyarul beszélnek, akikben magyar szív dobog, azok együvé tartoznak, még ha a földrajzi *határok* el is választják őket egymástól. Reményik Sándor nagyváradi költő *Magyarok mindenütt* című költeményében ekképpen vigasztal minket:

„...Magyarok, kiknek nincsen vértetek,
A csillagokra gyakran nézzetek!

E csillagra nézünk mi mind, merőn,
Keleten, délen, völgyben, bérctetőn.

És érezze, ki rokonához vágyik:
Ezer mérföldről azt nézi a másik...”

Eljöttünk Sárospatakra, hogy megemlékezzünk, hogy magyarság élményünket a szép-irodalom, a zene, a filmművészet területein nagyszerű előadóinkkal együtt újra megéljük és megerősítsük, mert ismét a költőt idézve:

„...Mi tudjuk, mit jelent:
balszél ha fúj...”

Eljöttünk, hogy élmény, ismeret- és tudásvilágunkat gazdagítsuk, és majd hazatérve, otthon továbbadjuk, kamatoztassuk. Mindezért *határtalan* köszönet azoknak a lelkes szervezőknek, akik mindezeket számunkra lehetővé tették.

Létei Lajos: Elégia

„...Ó, szép idő, tündér idő,
miért kell mindig összevetnem
veled a gyérlombú jelent,
ahova mégis úgy siettem;
s ahonnan máris elmegyek,
mert vonják sorsomat a percek,
holnap tán oly öreg leszek,
hogy minden szépet elfelejtek;
homlokomról lefordul és
a földre csurran illó fényem -
röpítsetek, emlékeim,
át időn és végtelenségen!”

Orhán Adél
Hegyközújlak

Elmélkedések a nyári népfőiskola kapcsán

Elgondolkodtat bennünket, hogy Kazinczy Ferencet mi is vezérelte tudományos nyelvújító munkássága kiteljesítéséért Sárospatakra.

Ez volt az a maroknyi hely, Sárospatak az a város, ahol tudását kamatoztathatta és tudós professzorok, tanárok, művészet-történészek baráti, felemelő, segítő kapcsolatok révén dolgozott a nyelvújítás megvalósulásáért, mert „Bármilyen tanításnak, tanulásnak a célja a nyelv lesz” - erősíti meg Comenius is, folytatva tovább gondolatait:

„Általam és csak a fordulatot nyelv bája, melytől

Az Isten s a királyok, a népek lelke megindul.”

A Kazinczy emlékmúzeum előtt állva mély főhajtással tiszteljük emléke előtt, hisz eredményes munkássága után valóban Újhelyen találta meg otthonát.

Hosszú volt az út Érsemjéntől Sárospatakig, de megérte... Felvilágosult, hasznos munkássága, ízlése és kulturális törekvése kedvező fényt vet.

Gondolkodásában, munkájában és egész derékba tört életében Ő nyújt legmagasabb szellemi teljesítményt a magyar nyelv reformálására.

Ballagva a terebélyes fák alatt Kölcséri Sámuel verssorai sejlenek elménkbe:

„Egy örömd van, hogy kutatod az igazat. / Bölcsleted jól egyezik az Ige gondolatával,
Szolgai eszméktől felszabadítja az észet. / Elhalmozva a nagy filozófus tiszteletével,
Hadd koszorúzza babér ritka tudós agyadat.”

*Orosz Rozália, Orosz Enikő,
Béres Tünde, Kádár Andrea,
Juhász Gabriella, Géczy Lili (Nagyvárad)*

„HAZAMEGYÜNK”

Hosszú évekkel ezelőtt szétválasztottak bennünket, most mégis összegyűltünk, hogy találkozzunk. Eljöttünk, hogy együtt legyünk, hogy ismerkedjünk, hogy megismerhessük az eltorzított valóságot. Sokáig igyekeztek bennünket félrevezetni, mint magyarokat megalázni. Igaz, hogy az idő lassan mindent megold, mégis maradnak olyan dolgok, amit mai napig sem akarnak tisztázni a történészek. Sárospatakra kellett jönnünk

az igazságért. Eljöttünk Erdélyből, Kárpátaljáról, a Felvidékről. Együtt voltunk, „itthon voltunk”. Most „haza” megyünk, és olyan dolgokat vihetünk magunkkal, amibe nem köthet bele a határőr, és nem veheti el a vámos: a tudást. Mi reméljük, hogy a népfőiskola még hosszú éveken keresztül létezni fog, és hogy számtalan diák és tanár lehet még Sárospatakon népfőiskolás. Isten veletek:

Hurikné Úr Ilona, Kárpátalja, Csap

Így leszünk „mécsvilág”

Mit nyújtott nekem Sárospatak és a Sárospataki Népfőiskola?

Én még soha nem jártam Magyarországnak

ezen a táján. Idejövet első élményem volt a gyönyörű hegyes-dombos, szőlőkkel teli táj. Már elvarázsolt az első pillanatban, a várossal együtt. Megérintett a település őseinek szel-

lemisége. Aztán a személyes találkozás a program vezetőivel. Lassan-lassan az az érzésem támadt, hogy otthon vagyok.

Van valami különös és jó a helyi emberek elhivatottságában. Abban, hogy fontosak vagyunk egymásnak, mi magyarok a Kárpát-medencében. Nagyon jó volt megismerni a többi (nem partiumi) „hallgató társunkat”, miben egyezik és miben különbözik a sorsvonalunk.

Jó volt, hogy kitartást és tudatosságot csöpögtettünk egymásba. Lehet bár, hogy szélmalomharc, de lelkünk teljes mélyével érdemes ragaszkodni örökölt kincseinkhez. Magunkhoz méltóan kell ezt tennünk!

Jó lenne (és remélem, hogy így van) azzal a tudattal, feladattal hazamenni, hogy távolról egymás láthatatlan kezét fogva leszünk mindannyian egy-egy MÉCSVILÁG.

*Balog Judit
Nagyvárad*

IMPRESSZIÓK SÁROSPATAKRÓL

Jó hangulatban, teli várakozással indult a bihari csapat Sárospatak felé. A város helységnevének tábláját megpillantva, rímfaragó hajlamaitól (is) ékes Szabó Nusi kolléganőnk így kiáltott fel:

Sárospatak... / A patak sáros?
Nem patak ez, / egy szép város.
Hogy lehet a / patak város?
És, ha város, / miért sáros?
Bodrogszék / csodás város,
Sárospatak / és, nem sáros.

GONDOLATOK EGY FILMRŐL

Mi lehetne alkalmasabb időöltés délutáni ellazulás közben, mint rendezni gondolatainkat a frissen hallott eszmefuttatásokról, vagy akár a látott filmek esztétikájáról, üzenetéről. Szóts István Emberek a havason című filmje is ilyen kényszerítő hatással volt rám.

Nem vállalkozhatok film-elemzésre, hiszen erre filmesztétáink hivatottak, de néhány gondolatot, papírra vetve talán kivetíthetem az általam regisztrált üzenetet.

A havasi ember lélegzete és a havas lükettése, akár a SZIMBIÓZIS.

AZ EMBER ÉLETE ott fenn ugyanúgy kezdődik, akár idelenn, csak talán kevesebb ceremóniával. Nevezhetnénk beavatási szertartásnak is azt, hogy a születendő gyermeknek életfát, „testvért” választanak. Más népeknél is fellelhető ez a jelenség (a hinduknál, indiánoknál), csak talán a fa lelke már szimbólumértékkel bír, mint a havasi embernél.

Az ember beleszületik egy közösségbe, és azzal mindig, mindenkor sorsközösséget vállal. Teszi ezt, mert ez jelenti számára a becsületet, és meg sem fordul fejében, hogy másként is tehetne.

A havasi ember misztikusan babonás. babonáitól erőt merít, vagy akár a halálba rohan.

Szüksége van a HITRE, a Karácsony megélésére a természet nagy templomában, hasztalan ceremóniának vallja, mégsem élhet nélküle.

Hogyan éli meg a HALÁL közelségét? Nem roppan össze emberi tudata, végignézi a haláltáncot, amikor felesége haldoklik. Hi-

szi azt, hogy van ODA-FENTRŐL segítség, de amikor nem történik meg a csoda, önuralommal, alázattal helytáll. Megadja magát a MINDENHATÓ akaratának, de nem büntetésként vagy ítéletként felfogva. A havasi ember

végigjárja a KÁLVÁRIÁT, megtalálja az egyetlen kivitelezhető utat, hogy tisztességgel eltemesse kisfia édesanyját, visszaadva testét a természetnek, hogy lelke békében nyugodjon.

Egy belső gépezet mozgatja minden cselekvését, és az, amit tesz, már meg van írva, BETELJESEDIK.

A GYEREK pedig a havasi emberek, a természet és az ISTEN oltalmára van bízva...

Alföldi ember lévén, ez a film hozzásegített ahhoz, hogy közelebb kerüljek és megértsem a havasi ember lelki világát, és ne foglaljak állást az önbíráskodás mellett.

*Almási Judit,
egy ember az Alföldről*

„Neve, ha van csak áruvédjegy”

Mit keres a költő a harmadik évezredben?... A társadalomban?... Az élet hétköznapi dolgaiban?... Az iskolában?... A bankok könyörtelen számhalmazai, a piacok roskadozó választéka között?... Mit keres a költő a fogyasztói társadalomban?... Mire jó a költő?... A költő és jó állampolgár közötti legszembetűnőbb különbség, hogy a költő rendszerint engedetlen. A demokrácia ott kezdődik, hogy mindenki elmondhatja, mit gondol és nem csak a szusterlegény. A művészet (vagy a művészek) fölöslegessé degradálása korábban elképesztő pénzeket fizetnek műalkotásokért. Ebből azt is megérthetjük: csak a halott művész a jó művész. Naggyá nem lenni lehet.

De vajon miért van ez így? Kit zavar, kit idegesít a költő jelenléte a világban. Azt kell mondanom, hogy valamilyen fokon minden társadalmi réteget izgalomba hoz, és pedig **másságával**. A kedves olvasók azt hiszik, hogy merem magamról azt mondani egy idegennek bemutatkozáskor, hogy Finta Éva vagyok, a költő? A társadalom palánkja mögött settenkedem, s ha kilétemről kell vallani, megkönnyebbüléssel mutatom fel tanári diplomámat. Mert lehet nagyon érdekes tény,

hogy tisztos foglalkozásom a versírás, de mindenképpen gyanús, létbizonytalanságot sugall, nyomban rávilágít az értékek jelenlegi teljes zűrzavarára, ami csak a dilettánsoknak kedvez. A „szép új világ”, amit Huxley még 1932-ben regénybe foglalt, úgy tűnik, elsőként tőlünk kíván megszabadulni.

„Mennyi igazságot visel el, mennyi igazságot merészel a szellem felvállalni? - ez lett számomra az egyetlen értékmérővé” - olvasom Nietzsche „Az értékek átértékelése” címen kiadott, hátrahagyott töredékeiben. Nos, úgy érzem, ez a „világidő” egyre kevésbé toleráns a szókimondással szemben.

„A líra logika / de nem tudomány” - szögezte le hetyke tárgyilagossággal József Attila. Miközben életműve tele van tudományos értékű felismerésekkel, melyek a költő életében még aligha voltak publikusak Magyarországon. „... a megismerés minden vívmány a bátorságból, önmagukkal szembeni szembeni keménységből, önmagunk keménységből, önmagunk tisztaságából **következik...**” - folytathatjuk Nietzschével a gondolatot. A költő, kreatív gondolkodó ember ugyanis alkalmas az emberiség kollektív tudatának befogadására, arra az egyidejűségre, amely a kozmikus térben is jelen van, s ami-

nek érzékelését mégis késlelteik a fizikai valóság törvényei. A metafizika lehetőségeit azonban nem árnyékolja le sem az idő, sem a tér. A művész, a tudós - a teremtő ember - azért, bátor, mert járatlan úton egyedül halad, számára minden kinyilatkoztatás ugyanazzal a kockázattal jár, a tévedés kockázatával. Más rémek így nem is igen gyötrik, ez az egy kellően testes ahhoz, hogy elfedje előle a többit.

A költészet jelenléte az élet dolgaiban nem a költőtől, sem a társadalomtól, de még a korizléstől sem függ, mert a költészet eredendően ott van az univerzumban, a természet dolgaiban, a jelenségekben. Néha a szépség, a harmónia, máskor az értelem, a felsőbbrendű szervezettség nyelvén szól. Isteni lényeknek is nevezhetném. Vagy ahogy Latinovits Zoltán írta Camus ürügyén: „Camus mondja, Camus a boldogtalan: a művésznek erősnek és boldognak kell lennie, mert ha maga is roskadozik az élet terhei alatt, nem tud segíteni. A

művészet pedig a legmagasabb értékű segítség az embernek. A művészet ad erőt az élethez, a harchoz, felelősséghez, szerelemhez és barátsághoz. A gondolathoz. A győzelemvetéshez a poklon is.” (Latinovits: Emlékszem a repülés boldogságára.) Vagyis József Attilával szólva: „Nincs alku - én hadd legyek boldog! / Másként akárki meggyaláz” („Ars poetica”); vagy a Hazám c. versében: „Hadd írjak szépet, jót - nekem / add meg boldog énekem!”

Amiért verset ír az ember, amiért helye van a versnek életünkben, az az élet jelenségeinek ünnepi felmutatása, a megélt értelemmel átfogott, a dolgokat a helyükre minősítő szintézis elve, a szellemi rendcsinálás nagyon is emberi igénye.

Finta Éva

DAL

Hogy zeng az ég, a szép vihar
a nyárra vall, a nyárra vall.
Aszott szavakra száll a dal,
és gyöngyözik a málnagally.

A nyárra vall, hogy átható
meleg szavakkal száll a szó,
és átúszik a kerteken
mint vadszőlő, az énekem.

Terülj, eső, simítsd a fát,
zengesd a csendes éjszakát.
Dobolj a vastag kerteken,
és hagyd, hogy ebből vers legyen.

A szép viharban játszanak
az árammás hasadt szavak,
és csuklanak, ahogy nyelik
az ég haragvó színeit.

„A” szekció névsora

Szekcióvezető: Dr. Bolvári-Takács Gábor 1027 Budapest, Kapás utca 14. I/2.

Animátor: Kelemen Judit 3950 Sárospatak, Bartók B. út 9.

- ◆ Balogh Judit - Románia, 3700 Nagyvárad, Aluminei utca 72. Bl. d1 ap 108
- ◆ Dolhai Gabriella - Románia, 3900 Szatmárnémeti, str. Nectarului bloc U.N. 3 aP9
- ◆ Góznér Enikő (Mazsi) - Románia, 3825, Nagykároly, Mihai Viteazul, Bl. R8, ap. 11.
- ◆ Hurik Adrienn - Ukrajna, 89502 Csap, Zágorodnyaja 22.
- ◆ Kortis Terézia - Szlovákia, 99111 Ipolybalog, Madách Imre utca 29.
- ◆ Kovács Enikő - Románia, 3915 Avasújváros, str. Zorilor nr. 397.
- ◆ Mihalovics Szilvia - Szlovákia, 99111 Ipolybalog, Ipoly utca 255
- ◆ Nozdrovicky Mónika - Szlovákia, 99111 Ipolybalog, Madách Imre utca 14.
- ◆ Orbán Valéria - Ukrajna, 89502 Csap, Határőr utca 7a/26
- ◆ Szamay Viktória -- Ukrajna, 89502 Csap, Lermontova utca 8.
- ◆ Varga Margarett - Ukrajna, 89502 Csap, Új utca 22.
- ◆ Vass Biborka - Románia, 3844 Tasnád str. Aleea Zorilor bl. 15/12

„B” szekció névsora

Szekcióvezető: Dr. Dobrik István 3525 Miskolc, Rákóczi u. 1.

Animátor: Csetneki József 3950 Sárospatak, Gárdonyi u. 8.

- ◆ Almási Judit - Bihar Megye, 3775 Margitta, Románia I.L. Caragiale utca 27.
- ◆ Béres Tünde - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, str. Lacul-Rosu Nr. 9. bl. ALI77, et. IV. ap. 17.
- ◆ Felföldi Elza - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Traian Lalescu utca 35. Bl. 913. 33. 2. ajtó
- ◆ Géczy Lili - Bihar Megye, 3580 Körös-Rév Fő utca 676. sz.
- ◆ Hurikné Úr Ilona - 89502 Ukrajna, Kárpátalja, Csap, Zágrodnaja u. 22.
- ◆ Juhász Gabriella - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Sovata utca 52. Bl.C6 Ap. 18.
- ◆ Kádár Andrea - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Cazaban utca 22. Bl. P38 et: m. ap: 12.
- ◆ Kajtor Mária - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, str. Penes Curcanul Nr. 8. Bl. R/15 Ap:3.
- ◆ Király-Nagy Magdolna - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Ady Endre u. 26.
- ◆ Nozdroviczky Mónika - Ipolybalog. ul. I. Madácha c. 14. okr. Velky Krtir 99111 Szlovákia
- ◆ Orbán Adél - Bihar megye, 3727 Hegyközújlak 190
- ◆ Orosz Enikő - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, str. Doina 4, Bloc: Pb 46 et: III. ap. 15.
- ◆ Orosz Rozália - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, str. Doina 4, Bloc: Pb 46 et: III. ap. 15.
- ◆ Pető Csilla - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Branculi 12/3.
- ◆ Szabó Anna - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Dacia Sugárút 27.
- ◆ Szokay Angyalka - Bihar Megye, 3700 Nagyvárad, Lacul Rosu utca 8. Bl. AN 99 Ap: 20
- ◆ Varga Kovács Sára - Bihar Megye, 3775 str. N. Balcescu. 84.

A XI. Nyári Népfőiskola támogatói:

- Miskolci Egyetem Comenius Tanítóképző Főiskolai Kara
- Miskolci Galéria, Szépmesterségek Alapítvány
- Nemzeti Kulturális Alapprogram
- Sárospatak Város Önkormányzata
- Sárospataki Képtár
- Sárospataki Közoktatási Ellátási Körzet
- Sárospataki Református Kollégium
- Sárospataki Református Kollégium Alapítvány

MÉCSVILÁG

A Sárospataki Népfőiskola alkalmi kiadványa

Felelős kiadó: Stóka György,

az Egyesület elnöke

Szerkesztették:

Bolvári-Takács Gábor, Bordás István,

Csetneki József, Kelemen Judit